

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3702/2023
24.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Субић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Тодорић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, чији је пуномоћник Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1657/23 од 27.04.2023. године, у седници одржаној 24.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1657/23 од 27.04.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1657/23 од 27.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 5295/21 од 15.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде штете по основу мање исплаћене отпремнине исплати 61.923,00 динара, са законском затезном каматом од 20.01.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка плати 55.254,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1657/23 од 27.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20),

Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној примени члана 404. став 1. ЗПП.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде штете по основу мање исплаћене отпремнине исплати 61.923,00 динара са каматом, а код утврђеног да је тужиљи радни однос код туженог престао са 28.12.2016. године на основу споразума о престанку радног односа од 20.12.2016. године, којим споразумом се тужени обавезао да тужиљи исплати стимулативну накнаду у нето износу од 578.295,00 динара, који износ је тужени приликом исплате умањио за 61.923,00 динара, на име неотплаћеног бескаматног зајма. Ово, јер према становишту другостепеног суда, стимулативна накнада има карактер потраживања којег се у смислу члана 60. став 4. Устава Републике Србије нико не може одрећи. Побијаном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиље уз примену материјалног права које је у складу са правним схватњем израженим у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Стога, у овом случају не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачења права, са којих разлога нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, и са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке, примени члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 30.12.2019. године, а вредност предмета спора је 61.923,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић